

Την ημέρα που προχθές η πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ και ο αρχηγός τής αντιπολίτευσης, Τόνι Αμποτ, κήδευαν έναν αυστραλό στρατιώτη που σκότωθηκε σε πτώση ελικοπτέρου στο Αφγανιστάν και που οι παλαιοί πολεμιστές γιόρταζαν τα 60 χρόνια από τον πόλεμο στην Κορέα, ήρθε το μαύρο μαντάτο ότι ακόμη ένας νεαρός αυστραλός σκοτώθηκε στο Αφγανιστάν.

Οι θάνατοι και τραυματισμοί στο Αφγανιστάν συμβαίνουν τώρα με τρομαχτική συχνότητα, αλλά η πρωθυπουργός μας λέει και δευτερώνει ο αρχηγός τής αντιπολίτευσης, ότι “θα συνεχίσουμε να πολεμούμε στο Αφγανιστάν”. Δηλαδή “σκοτωθείτε για να δοξαστούμε” όπως λέμε εμείς οι Έλληνες και δεν εκπλήττει όταν τ’ ακούμε από χειλή πολιτικών, αφού στο κάτω τής γραφής παιδιά τους είναι;

Ομως εκείνο που με εξέπληξε ήταν η δήλωση ενός συγγενή τού νεκρού στρατιώτη στην τηλεόραση ότι “ο στρατός ήταν η ζωή τού σκοτωμένου”. Ζωή ο στρατός; Θάνατος ήταν για τον 23χρονο και το Αφγανιστάν ο τελευταίος σταθμός τής ζωής του. Οσο μυθοποιούμε τους πολέμους και πείθουμε τα παιδιά μας ότι είναι σωστό να πολεμούν και να σκοτώνονται ενώ καταστρέφουν ξένες χώρες, η “επί γῆς ειρήνη” θα είναι ένα παραμυθάκι για τα Χριστούγεννα.

Όλοι οι πολιτικοί τής Δύσης λένε ότι ο πόλεμος στο Αφγανιστάν είναι αναγκαίος για την προστασία μας και για να εδραιωθεί η δημοκρατία σ’ αυτή την ταλαιπωρημένη χώρα

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Αν οι μισοί Έλληνες ξέραν πως ζουν οι άλλοι μισοί, θα ήταν κι αυτοί απατεώνεις

Κόσμια και.. μη

που ο λαός της επί δεκαετίες μάχεται πότε εναντίον τού ενός κατακτητή και πότε εναντίον τού άλλου. Οι δυτικοί, όμως και κυρίως ο βλαξ (τον θυμάστε;) εισέβαλαν στο Αφγανιστάν όχι για να εδραιώσουν τη δημοκρατία, αλλά για να καταδιώ-

γενειών πηγαίνουν εθελοντές στο στρατό των ΗΠΑ ή τής Αυστραλίας για καριέρα, αφού δεν μπορούν να σπουδάσουν ή να μάθουν μια τέχνη και στις ΗΠΑ -ειδικά- οι περισσότεροι είναι μαύροι ή λατίνοι, δηλαδή καταπιεσμένες μειονότητες.

Τελευταίος σταθμός Αφγανιστάν

Ξουν τάχαμ’ τάχαμ τον Οσάμα μπιν Λάντεν που άφησαν να διαφύγει για να μπορούν να τον... καταδιώκουν ακόμη και όταν θα έχει πεθάνει στα δύσβατα όρη τού Αφγανιστάν.

Ο πόλεμος είναι πανάρχαια ενασχόληση τού ανθρώπου και παρά τις καταστροφές, τα εκατομμύρια νεκρούς και τραυματίες, υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν ότι ο πόλεμος είναι αναγκαίος για να ανακάμψουν οι οικονομίες ή για να ελεγχθεί ο πληθυσμός τής γης! Ο πόλεμος είναι αναγκαίος μόνο για να πλουτίζουν οι βιομήχανοι με το αίμα των φτωχών που είναι τα θύματα. Τα παιδιά των φτωχών οικο-

Τα παιδιά των πλουσίων δεν τρελάθηκαν ν’ αφήσουν τη χλιδάτη ζωή τους για να πολεμούν στην έρημο τού Αφγανιστάν ή τής Μέσης Ανατολής δήθεν για τη δημοκρατία.

Οι δυτικοί δεν έχουν καμιά δουλειά στο Αφγανιστάν ή πουθενά άλλο και αν οι λαοί θέλουν τη δημοκρατία, ν’ αγωνιστούν οι ίδιοι για να την εφαρμόσουν στις πατρίδες τους. Ούτε κινδυνεύει η Δύση από τους ξυπόλητους Ταλιμπάν, όπως δεν κινδύνευε από τους Ιρακινούς. Μέχρι τώρα οι τρομοκράτες ήταν καλοζωισμένοι από τη Σαουδική Αραβία και το Πακιστάν με φιλοδυτικές κυβερνήσεις, αλλά δεν είδα να εισβάλουν εκεί οι Αμερικανοί και

Ευρωπαίοι με τους Αυστραλούς για να επιβάλουν τη δημοκρατία. Κανείς από τους ηγέτες στη Δύση δεν διαμαρτύρεται για το θεοκρατικό καθεστώς στη Σαουδική Αραβία και τα Εμιράτα και στο Αφγανιστάν βρίσκονται για τους φυσικούς πόρους του μάλλον, παρά για τη δημοκρατία.

Τουλάχιστον, η Αμερική και η Ευρώπη θα ωφεληθούν από το φυσικό πλούτο τού Ιράκ και τού Αφγανιστάν, αλλά η Αυστραλία θα υποστεί το μεγάλο ανθρώπινο και οικονομικό κόστος τής συμμετοχής της στους πολέμους αυτούς, επειδή ο λαός της έχει πειστεί ότι είναι αναγκαίο κακό αν θέλει τη φιλία των ΗΠΑ για την προστασία του από τον κίτρινο κίνδυνο.

Οποία ειρωνεία όμως! Ο “κίρινος κίνδυνος” είναι ο καλύτερος πελάτης μας και εγγύηση για την ευημερία μας. Τί σημασία έχει αν οι Κινέζοι είναι κομμουνιστές; Εκεί θα κολλήσουμε, σε ιδεολογίες και άλλες αιδίες; Αυτά είναι για τους αφελείς γραφικούς αντικομμουνιστές που ψάχουν κάτω από τα κρεβάτια τους για “κομμούνια”. Την ώρα που οι κυβερνήσεις τους επιτρέπουν στους Κινέζους κομμουνιστές ν’ αγοράζουν ορυχεία και μεγάλες επιχειρήσεις, όπως κάνουν Αυστραλοί, Αμερικανοί και οι Ευρωπαίοι επειδή ανάγκας και θεοί πείθονται.

Στο μεταξύ, όμως, θα δούμε πολλές φορές τους μαυροφορεμένους πολιτικούς μας στις κηδείες παιδιών τής Αυστραλίας που σκοτώνονται σε χώρες μακρινές για τη... δημοκρατία.

* Η Συμφωνία τής Αθήνας

Οταν ο Χάρης Δανάλης, ο Νίκος Παπανικήτας και οι συνεργάτες τους υποστήριζαν ότι η Κοινότητα έπρεπε να δεχτεί τη Συμφωνία τής Αθήνας, έξεπασε μια από τις μεγάλες κόντρες στην παροικία με τη βοήθεια αυτών που σήμερα παρουσιάζονται υποστηρικτές της. Σχεδόν 20 χρόνια αργότερα κατάλαβαν ότι ήταν πραγματικά η χρυσή ευκαιρία για την ομόνοια στην παροικία, αλλά δεν ζητούν συγνώμη, τουλάχιστον, για το λάθος τους τότε.

Εκτός, όμως, που έγιναν ένθερμοι υποστηρικτές τής Συμφωνίας που σήμερα είναι νεκρό γράμμα εξαιτίας τους, οι ανανίψαντες τώρα καταγγέλουν τους... “κόκκινους” στην Κοινότητα, τούς ίδιους “κόκκινους” με τους οποίους συνεργάστηκαν στενά εναντίον τής Συμφωνίας τής Αθήνας και τούς ενεθάρρυναν να γράφουν σχετικά άρθρα. Τώρα απεχθάνονται το... χρώμα των πρώην συμμάχων τους;

* Καλό!

Πάει μια ξανθιά να αγοράσει την πιο εξελιγμένη καφετετέρα. Ο υπάλληλος της εξηγεί, με κάθε λεπτομέρεια, πώς δουλεύει η μηχανή και φτάνει και στο χρονοδιακόπτη:

- Πρώτα τη βάζετε στην πρίζα και μετά ρυθμίζετε το χρονοδιακόπτη. Όταν ξυπνήσετε, θα έχετε αχνιστό καφέ έτοιμο, να σας περιμένει!

Σε μερικές βδομάδες πάει πάλι η ξανθιά στο κατάστημα και ο ίδιος πωλητής τη ρωτάει αν είναι ευχαριστημένη με την καφετετέρα.

- Είναι εξαιρετική, απαντάει η ξανθιά, αλλά είναι κάτι που δεν μπορώ να το καταλάβω: Γιατί πρέπει να πηγαίνω για ύπονο, κάθε φορά που θέλω να φτιάξω ένα καφέ;

Ένας (φιλότιμος) Ελληνας φίλος των προσφύγων

Ενώ στην κοινωνία τής Αυστραλίας έχει φουντώσει η αντιπαράθεση για το πρόβλημα των προσφύγων και κυκλοφορούν τού κόσμου τα ψέματα από ρατσιστές για τα δήθεν πλούτη των άμοιρων που καταφένουν με σκυλοπνίχτες στα εθνικά ύδατα τής Αυστραλίας και εισπράτουν δήθεν τεράστια ποσά κάθε μήνα από το γενναιόδωρο Centrelink, ένας συμπατριώτης μας στη Μελβούρνη προσπαθεί να τους βοηθήσει. Ο δικηγόρος, ψυχολόγος και εκπαιδευτικός, Κων Καραπαναγιωτίδης, ίδρυσε το Melbourne Asylum Seeker Resource Centre για να προσφέρει τρόφιμα στους πρόσφυγες που δεν εισπράτουν κρατικά επιδόματα.

“Βρήκαμε φθηνά σουπερμάρκετ και με την μητέρα μου πηγαίναμε να ψωνίσουμε”, είπε ο κ. Καραπαναγιωτίδης στην Jeana Vithoulka.

Ομως γρήγορα συνειδητοποίησε ότι οι πρόσφυγες είχαν και άλλες ανάγκες που προσπαθούσε να ικανοποιήσει ζητώντας βοήθεια από όπου μπορούσε. Εξασφάλισε χρήματα από φιλανθρωπικές οργανώσεις και με εράνους ίδρυσε το κέντρο που τώρα έχει 32 έμμισθους υπαλλήλους και συντονίζει 700 εθελοντές, προσφέροντας τρόφιμα, σχολικά είδη, φάρμακα, μαθήματα Αγγλικών, εύρεση εργασίας, ακόμη και οικογενειακές εκδρομές.

Ο κ. Καραπαναγιωτίδης λέει ότι το μεγάλο ενδιαφέρον του για τους πρόσφυγες οφείλεται στο γεγονός ότι είναι παιδί φτωχών μεταναστών, που στη δεκαετία τού ‘60 δούλευαν σκληρά 15 ώρες την ημέρα σε αγρόκτημα που ενοικίαζαν για να καλλιεργούν καπνό, χωρίς μεγάλο κέρδος. Ενώ μεγάλωνε στην Αυστραλία ένιωσε στο πετσί του τον ρατσισμό που συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

“Τα περί πολυπολιτισμικής Αυστραλίας είναι προπαγάνδα, γιατί η Αυστραλία είναι ρατσιτική χώρα. Η πίεση για την αφομοίωση των μεταναστών είναι πολύ μεγάλη και γνωρίζω πολλούς Ελληνες που έχουν συντομεύσει τα ονόματά τους. Γιατί; Το όνομα είναι η ταυτότητά σου”, λέει ο κ. Καραπαναγιωτίδης και πιστώνει στους γονείς του το πάθος του για τους πρόσφυγες.

“Με δίδαξαν να κάνω κάτι με τη ζωή μου, με δίδαξαν τις αξίες τής ελληνικής κουλτούρας και το κυριότερο στοιχείο της: το φιλότιμο, το καλωσόρισμα τού ξένου με τον οποίο μοιράζεσαι αυτά που δεν έχει”, συνεχίζει ο κ. Κα